

ΟΔΗΓΙΑ 2001/55/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουλίου 2001

σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

επιείγοντος για την κατανομή των βαρών της υποδοχής και προσωρινής διαμονής των μετακινουμένων ατόμων ⁽⁶⁾.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 σημείο 2, στοιχεία α) και β),

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η χάραξη κοινής πολιτικής στον τομέα του ασύλου, συμπεριλαμβανομένων κοινών ευρωπαϊκών ρυθμίσεων για το άσυλο, αποτελεί συστατικό στοιχείο του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοιχτού σε εκείνους οι οποίοι, εξαναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νόμιμη προστασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(2) Οι περιπτώσεις μαζικής εισροής εκτοπισθέντων που δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους έχουν αυξηθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη στην Ευρώπη. Στις περιπτώσεις αυτές, μπορεί να είναι απαραίτητο να τεθούν σε εφαρμογή έκτακτα συστήματα για την παροχή άμεσης προσωρινής προστασίας σ αυτούς.

(3) Τα κράτη μέλη και τα όργανα της Κοινότητας εξέφρασαν την ανησυχία τους για την κατάσταση των εκτοπισθέντων στα συμπεράσματα σχετικά με τους εκτοπισθέντες λόγω του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία, τα οποία υιοθετήθηκαν από τους αρμόδιους για τη μετανάστευση Υπουργούς κατά τις συνεδριάσεις τους στο Λονδίνο στις 30 Νοεμβρίου και την 1η Δεκεμβρίου 1992 και στην Κοπεγχάγη την 1η και στις 2 Ιουνίου 1993.

(4) Το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 25 Σεπτεμβρίου 1995, ψήφισμα για την κατανομή των βαρών υποδοχής και προσωρινής διαμονής μετακινουμένων προσώπων ⁽⁵⁾ και, στις 4 Μαρτίου 1996, την απόφαση 96/198/ΔΕΥ, περί συναγερμού και

(5) Το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1998 ⁽⁷⁾, προβλέπει την ταχεία θέσπιση, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, και μέτρων που επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής εκτοπισθέντων.

(6) Το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 27 Μαΐου 1999, συμπεράσματα σχετικά με εκτοπισθέντες από το Κοσσυφοπέδιο. Αυτά τα συμπεράσματα καλούν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξάγουν συμπεράσματα από τη στάση που τήρησαν κατά την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο ώστε να θεσπίσουν μέτρα σύμφωνα με τη συνθήκη.

(7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδό του στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, στο Τάμπερε, αναγνώρισε την ανάγκη να επιτευχθεί συμφωνία στο θέμα της προσωρινής προστασίας των εκτοπισθέντων με βάση την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.

(8) Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και να ληφθούν μέτρα που να επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

(9) Οι προαναφερόμενες προδιαγραφές και τα μέτρα είναι αλληλένδετα και αλληλοεξαρτώμενα για λόγους αποτελεσματικότητας, συνοχής και αλληλεγγύης, και ιδίως προκειμένου να αποφευχθούν δευτερογενείς μετακινήσεις. Συνεπώς, ενδείκνυται να θεσπιστούν με την ίδια νομική πράξη.

(10) Αυτή η προσωρινή προστασία θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τους πρόσφυγες. Ιδίως, δεν πρέπει να προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα δυνάμει της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, το οποίο έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 Ε της 31.10.2000, σ. 251.

⁽²⁾ Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 13 Μαρτίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 155 της 29.5.2001, σ. 21.

⁽⁴⁾ Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 13 Ιουνίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁵⁾ ΕΕ C 262 της 7.10.1995, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 63 της 13.3.1996, σ. 10.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 19 της 20.1.1999, σ. 1.

- (11) Θα πρέπει να γίνεται σεβαστή η εντολή της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες όσον αφορά τους πρόσφυγες και άλλα άτομα που χρειάζονται διεθνή προστασία και να τεθεί σε εφαρμογή η προσαρτώμενη στην τελική πράξη της Συνθήκης του Άμστερνταμ Δήλωση 17 σχετικά με το άρθρο 63 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με την οποία καθιερώνονται διαβουλεύσεις με τον Ύπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς σε θέματα σχετικά με την πολιτική ασύλου.
- (12) Όπως προσιδιάζει στις ελάχιστες προδιαγραφές, τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να προβλέπουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις για τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων.
- (13) Δεδομένου του έκτακτου χαρακτήρα των διατάξεων που θεσπίζει η παρούσα οδηγία για την αντιμετώπιση μαζικής εισροής ή επικείμενης μαζικής εισροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι αδυνατούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, η χορηγούμενη προστασία θα πρέπει να είναι περιορισμένης χρονικής διάρκειας.
- (14) Η ύπαρξη μαζικής εισροής εκτοπισθέντων θα πρέπει να διαπιστωθεί με απόφαση του Συμβουλίου, η οποία θα πρέπει να είναι υποχρεωτική σε όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τους εκτοπισθέντες που καλύπτονται από την απόφαση αυτήν. Θα πρέπει επίσης να προβλεφθούν οι προϋποθέσεις λήξης της ισχύος της απόφασης αυτής.
- (15) Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τους όρους υποδοχής και διαμονής των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων. Αυτές οι υποχρεώσεις θα πρέπει να είναι δικαίες και να παρέχουν επαρκές επίπεδο προστασίας στους δικαιούχους.
- (16) Όσον αφορά τη μεταχείριση των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας δυνάμει της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που απορρέουν από πράξεις διεθνούς δικαίου των οποίων είναι μέρη και οι οποίες απαγορεύουν κάθε διακριτική μεταχείριση.
- (17) Τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, θα πρέπει να εφαρμόζουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να είναι σύμφωνη με το πρότυπο προστασίας που προβλέπεται από την οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ελεύθερης κυκλοφορίας των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.
- (18) Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών και με τη συνθήκη.
- (19) Θα πρέπει να προβλεφθούν οι αρχές και τα μέτρα που διέπουν την επιστροφή στη χώρα καταγωγής καθώς και τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τα άτομα των οποίων έχει λήξει η προσωρινή προστασία.
- (20) Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας μηχανισμός αλληλεγγύης για να συμβάλει στην επίτευξη της δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και την αντιμετώπιση των συνεπειών αυτής της υποδοχής. Αυτός ο μηχανισμός θα πρέπει να αποτελείται από δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος είναι οικονομικό και το δεύτερο σκέλος αφορά την πραγματική υποδοχή των ατόμων στα κράτη μέλη.
- (21) Η εφαρμογή της προσωρινής προστασίας θα πρέπει να συνοδεύεται από διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, σε συνεργασία με την Επιτροπή.
- (22) Είναι ανάγκη να προσδιοριστούν τα κριτήρια αποκλεισμού ορισμένων ατόμων από την παροχή προσωρινής προστασίας, σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.
- (23) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, δηλαδή η θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρων για την επιδίωξη της δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής εκτοπισθέντων, δεν μπορεί να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, μπορούν, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (24) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε, με την από 27 Σεπτεμβρίου 2000 επιστολή, την επιθυμία του να συμμετάσχει στη θέσπιση και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (25) Σύμφωνα με το άρθρο 1 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας. Κατά συνέπεια, και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 του εν λόγω Πρωτοκόλλου, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν ισχύουν για την Ιρλανδία.
- (26) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτήν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

(1) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να θεσπίσει ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, και να επιδιώξει τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

Άρθρο 2

Για τον σκοπό της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «προσωρινή προστασία»: μία διαδικασία με έκτακτο χαρακτήρα που εξασφαλίζει, σε περίπτωση μαζικής εισροής ή εάν επικείται μαζική εισροή εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, άμεση και προσωρινή προστασία σε αυτά τα άτομα, ιδίως εάν υπάρχει επίσης κίνδυνος το σύστημα ασύλου να μην μπορεί να αντιμετωπίσει αυτήν την εισροή χωρίς αρνητικές συνέπειες για την καλή λειτουργία του, το συμφέρον των ενδιαφερομένων ατόμων και το συμφέρον άλλων ατόμων που ζητούν προστασία·
- β) «Σύμβαση της Γενεύης»: η σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·
- γ) «εκτοπισθέντες»: υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες, οι οποίοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα ή την περιοχή καταγωγής τους ή εκκενώθηκαν, ιδίως κατόπιν έκκλησης διεθνών οργανισμών, και των οποίων ο επαναπατρισμός υπό ασφαλείς και σταθερές συνθήκες είναι αδύνατος λόγω της επικρατούσας σε αυτή τη χώρα κατάστασης, οι οποίοι ενδεχομένως εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1Α της σύμβασης της Γενεύης ή άλλων διεθνών ή εθνικών πράξεων που παρέχουν διεθνή προστασία, και ιδιαίτερα:
 - i) άτομα τα οποία εγκατέλειψαν ζώνες ένοπλων συγκρούσεων ή ενδημικής βίας,
 - ii) άτομα που αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο ή έχουν υπάρξει θύματα συστηματικών ή γενικευμένων παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους·
- δ) «μαζική εισροή»: άφιξη στην Κοινότητα σημαντικού αριθμού εκτοπισθέντων, οι οποίοι προέρχονται από καθορισμένη χώρα ή γεωγραφική ζώνη, ανεξαρτήτως του εάν η άφιξή τους στην Κοινότητα υπήρξε αυθόρμητη ή υποβοηθούμενη, για παράδειγμα μέσω προγράμματος εκκένωσης·
- ε) «πρόσφυγες»: υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες κατά την έννοια του άρθρου 1Α της σύμβασης της Γενεύης·

στ) «ασυνόδευτοι ανήλικοι»: υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών, οι οποίοι εισέρχονται στην επικράτεια των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύονται από ενήλικα ο οποίος φέρει την ευθύνη τους, σύμφωνα με το νόμο ή το έθιμο, και για όσο χρονικό διάστημα η επιμέλειά τους δεν έχει αναληφθεί από κάποιο τέτοιο άτομο, ή ανήλικοι οι οποίοι έμειναν ασυνόδευτοι μετά την είσοδό τους στο έδαφος των κρατών μελών·

ζ) «άδειες διαμονής»: κάθε άδεια ή έγκριση που εκδίδεται από τις αρχές κράτους μέλους και υλοποιείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του, η οποία επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας ή σε απάτριδα να διαμένει στην επικράτεια του·

η) «διαμένων» υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος απολαύει προσωρινής προστασίας σε ένα κράτος μέλος σύμφωνα με απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 5 και ο οποίος επιθυμεί να καλέσει μέλη της οικογένειάς του/της·

Άρθρο 3

1. Η προσωρινή προστασία δεν προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα δυνάμει της σύμβασης της Γενεύης.

2. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την προσωρινή προστασία τηρώντας τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες καθώς και τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τη μη επαναπρόσφυγηση.

3. Η θέσπιση, η εφαρμογή και η παύση της προσωρινής προστασίας αποτελούν το αντικείμενο τακτικών διαβουλεύσεων με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες (UNHCR) και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα άτομα που έχουν γίνει δεκτά βάσει καθεστώτων προσωρινής προστασίας πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερους όρους για τα άτομα τα οποία καλύπτει προσωρινή προστασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Διάρκεια και εφαρμογή της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, η διάρκεια της προσωρινής προστασίας ανέρχεται σε ένα έτος. Αν δεν λήξει βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β), μπορεί να παρατείνεται αυτοδικαίως κατά περιόδους 6 μηνών για ένα ακόμα έτος κατ' ανώτατο όριο.

2. Όταν εξακολουθούν να υφίστανται λόγοι προσωρινής προστασίας, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, η οποία εξετάζει επίσης κάθε αίτημα κράτους μέλους να υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο, να παρατείνει την προσωρινή προστασία για ένα έτος κατ' ανώτατο όριο.

Άρθρο 5

1. Η ύπαρξη μαζικής εισροής εκτοπισθέντων διαπιστώνεται με απόφαση του Συμβουλίου που λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία επίσης εξετάζει κάθε αίτηση κράτους μέλους που αφορά την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο.
2. Η πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει τουλάχιστον:
 - α) περιγραφή των ειδικών ομάδων ατόμων στα οποία θα εφαρμοστεί η προσωρινή προστασία,
 - β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προσωρινής προστασίας,
 - γ) εκτίμηση του μεγέθους των μετακινήσεων των εκτοπισθέντων.
3. Η απόφαση του Συμβουλίου έχει ως αποτέλεσμα, για τους εκτοπισθέντες στους οποίους αναφέρεται, την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Η απόφαση περιλαμβάνει τουλάχιστον:
 - α) περιγραφή των ειδικών ομάδων ατόμων στα οποία παρέχεται προσωρινή προστασία,
 - β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προσωρινής προστασίας,
 - γ) πληροφορίες που λαμβάνουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τη δυνατότητα υποδοχής τους,
 - δ) πληροφορίες της Επιτροπής, της UNHCR και άλλων σχετικών διεθνών οργανισμών.
4. Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται:
 - α) στην εξέταση της κατάστασης και του μεγέθους των μετακινήσεων των εκτοπισθέντων,
 - β) στην αξιολόγηση της σκοπιμότητας ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες επίγους βοήθειας και επιτόπιων δράσεων ή την ανεπάρκεια των εν λόγω μέτρων,
 - γ) στις πληροφορίες που λαμβάνουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, η UNHCR και άλλοι σχετικοί διεθνείς οργανισμοί.
5. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για την απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 6

1. Η προσωρινή προστασία λήγει:
 - α) όταν συμπληρώνεται η μέγιστη διάρκεια, ή
 - β) οποτεδήποτε, με απόφαση του Συμβουλίου η οποία θεσπίζεται με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει επίσης οποιαδήποτε αίτηση κράτους μέλους που υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο.
2. Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται στη διαπίστωση ότι η κατάσταση στη χώρα καταγωγής επιτρέπει τον ασφαλή και μόνιμο επαναπατρισμό των ατόμων στα οποία είχε χορηγηθεί προσωρινή

προστασία, τηρουμένων δεόντως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τη μη επαναπρώδηση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται σχετικά με την απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την προβλεπόμενη από την παρούσα οδηγία προσωρινή προστασία σε συμπληρωματικές κατηγορίες εκτοπισθέντων, πέραν αυτών που περιλαμβάνονται στην απόφαση του Συμβουλίου που προβλέπεται από το άρθρο 5, τα οποία έχουν εκτοπιστεί για τους ίδιους λόγους και από την ίδια χώρα ή περιοχή καταγωγής. Απευθύνουν αμέσως κοινοποίηση στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.
2. Οι διατάξεις των άρθρων 24, 25 και 26 δεν εφαρμόζονται κατά τη χρήση της αναφερόμενης στην παράγραφο 1 δυνατότητας, εξαιρουμένης της διαρθρωτικής στήριξης που περιλαμβάνεται στο Ευρωπαϊκό Ταμείο για τους πρόσφυγες το οποίο συστάθηκε με την απόφαση αριθ. 2000/596/ΕΚ⁽¹⁾, υπό τους όρους που προβλέπονται από την εν λόγω απόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Υποχρεώσεις των κρατών μελών έναντι των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας να διαθέτουν άδεια διαμονής καθ' όλη τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Προς τον σκοπό αυτό, τους χορηγούνται έγγραφα ή άλλα ισοδύναμα δικαιολογητικά.
2. Ανεξάρτητα από τη διάρκεια ισχύος των αδειών διαμονής που προβλέπονται στην παράγραφο 1, η μεταχείριση που επιφυλάσσουν τα κράτη μέλη στα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας δεν μπορεί να είναι λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν που καθορίζεται στα άρθρα 9 έως 16.
3. Τα κράτη μέλη παρέχουν, εν ανάγκη, στα άτομα που γίνονται δεκτά να εισέλθουν στο έδαφός τους με σκοπό την παροχή προσωρινής προστασίας, οποιαδήποτε διευκόλυνση για να αποκτήσουν τις απαιτούμενες θεωρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των θεωρήσεων διέλευσης. Οι διατυπώσεις πρέπει να μειώνονται στο ελάχιστο λόγω του επείγοντος της κατάστασης. Οι θεωρήσεις θα πρέπει να παρέχονται ατελώς ή να μειώνεται στο ελάχιστο το κόστος τους.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη παρέχουν στα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας έγγραφο, σε γλώσσα που να γίνεται κατανοητή από αυτούς, στο οποίο εκτίθενται με σαφήνεια οι διατάξεις σχετικά με την προσωρινή προστασία που τους αφορούν.

Άρθρο 10

Προκειμένου να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική εφαρμογή της απόφασης του Συμβουλίου που αναφέρεται στο άρθρο 5, τα κράτη μέλη καταχωρούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας στο έδαφός τους, τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα II, σημείο α).

⁽¹⁾ ΕΕ L 252 της 6.10.2000, σ. 12.

Άρθρο 11

Κράτος μέλος δέχεται εκ νέου στο έδαφός του άτομο το οποίο απολαύει προσωρινής προστασίας σε περίπτωση που το άτομο αυτό παραμένει ή επιχειρεί να εισέλθει παράνομα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους κατά τη χρονική περίοδο που καλύπτεται από την απόφαση του Συμβουλίου που αναφέρεται στο άρθρο 5. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν, βάσει διμερούς συμφωνίας, ότι το παρόν άρθρο δεν θα πρέπει να εφαρμόσεται.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη παρέχουν, για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει την περίοδο προσωρινής προστασίας, το δικαίωμα, στα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας, να ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα, τηρουμένων των κανόνων που εφαρμόζονται στο επάγγελμα, καθώς και δραστηριότητες, όπως εκπαιδευτικά προγράμματα για ενήλικες, επαγγελματική κατάρτιση και πρακτική εξάσκηση. Για λόγους πολιτικής στον τομέα της αγοράς εργασίας, τα κράτη μέλη δύνανται να δίδουν προτεραιότητα σε πολίτες της ΕΕ και σε πολίτες των κρατών που δεσμεύονται από τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο καθώς επίσης σε νομίμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας. Εφαρμόζεται το ισχύον γενικό δικαίο των κρατών μελών σχετικά με την αμοιβή, την πρόσβαση στα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης όσον αφορά τη μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα, καθώς και άλλους όρους εργασίας.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας, έχουν πρόσβαση σε κατάλληλο κατάλυμα ή λαμβάνουν, εν ανάγκη, τα μέσα για να εξασφαλίσουν τη στέγασή τους.
2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας, λαμβάνουν την απαραίτητη υποστήριξη σε θέματα κοινωνικής βοήθειας και διαβίωσης, όταν δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, καθώς και σε θέματα ιατρικής περίθαλψης. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, η απαραίτητη υποστήριξη σε θέματα ιατρικής περίθαλψης περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πρώτες βοήθειες και την αναγκαία θεραπεία ασθενειών.
3. Όταν τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα, λαμβάνεται υπόψη, κατά τον καθορισμό του επιπέδου της προβλεπόμενης βοήθειας, η ικανότητά τους να συμβάλλουν στις ανάγκες τους.
4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν την αναγκαία βοήθεια, ιατρική ή άλλη, για τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας που έχουν ιδιαίτερες ανάγκες, όπως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ή τα άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμούς ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας και τα οποία δεν υπερβαίνουν το 18ο έτος ηλικίας, πρόσβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα, υπό τους όρους που

ισχύουν για τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι η πρόσβαση αυτή πρέπει να περιορίζεται στο σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρέχουν στους ενήλικες που απολαύουν προσωρινής προστασίας, πρόσβαση στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Άρθρο 15

1. Για τον σκοπό του παρόντος άρθρου, στις περιπτώσεις οικογενειών που υπήρχαν ήδη στη χώρα καταγωγής και χωρίστηκαν λόγω των συνθηκών μαζικής εισροής, τα ακόλουθα άτομα θεωρούνται ως τμήμα της οικογένειας:

- a) ο/η σύζυγος του διαμένοντος ή το άτομο με το οποίο συμβιώνει σε ελεύθερη ένωση στα πλαίσια σταθερής σχέσης, εάν η νομοθεσία ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα ζευγάρια τα οποία συμβιώνουν σε ελεύθερη ένωση κατ' ανάλογο τρόπο με τα έγγαμα ζευγάρια δυνάμει της νομοθεσίας του περί αλλοδαπών, τα ανήλικα άγαμα τέκνα του διαμένοντος ή του/της συζύγου του/της, χωρίς διάκριση ως προς τα γεννηθέντα από ή χωρίς γάμο ή τα εξ υιοθεσίας,
- β) άλλοι στενοί συγγενείς που ζουν μαζί ως τμήμα της οικογενειακής μονάδας κατά τη χρονική στιγμή των γεγονότων που οδήγησαν στη μαζική εισροή, και που συντηρούνται πλήρως ή κυρίως από τον διαμένοντα κατά τη στιγμή αυτή.

2. Στις περιπτώσεις όπου τα χωρισμένα μέλη της οικογένειας απολαύουν προσωρινής προστασίας σε διάφορα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη επανεκτιμούν τα μέλη της οικογένειας εφόσον διαπιστώνουν ότι τα μέλη της οικογένειας εμπίπτουν στην περιγραφή της παραγράφου 1, στοιχείο α), λαμβάνοντας υπόψη την επιθυμία των εν λόγω μελών της οικογένειας. Τα κράτη μέλη δύνανται να επανεκτιμούν τα μέλη της οικογένειας, εφόσον διαπιστώνουν ότι τα μέλη της οικογένειας εμπίπτουν στην περιγραφή της παραγράφου 1, στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη, βάσει κατά περίπτωση εξέτασης, το κατά πόσον θα δεινοπαθήσουν εάν δεν πραγματοποιηθεί η επανένωση.

3. Όταν ο διαμένων απολαύει προσωρινής προστασίας σε ένα κράτος μέλος και ένα ή ορισμένα από τα μέλη της οικογένειας του δεν ευρίσκονται ακόμα σε κράτος μέλος, το κράτος μέλος όπου ο διαμένων απολαύει προσωρινής προστασίας επανεκτιμεί τα μέλη της οικογένειας, τα οποία χρήζουν προστασίας, με τον διαμένοντα στην περίπτωση που διαπιστώσει ότι τα μέλη της οικογένειας εμπίπτουν στην περιγραφή της παραγράφου 1, στοιχείο α). Το κράτος μέλος δύνανται να επανεκτιμεί τα μέλη της οικογένειας που χρήζουν προστασίας, με τον διαμένοντα, εφόσον διαπιστώσει ότι τα μέλη της οικογένειας εμπίπτουν στην περιγραφή της παραγράφου 1, στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη, βάσει κατά περίπτωση εξέτασης, το κατά πόσον θα δεινοπαθήσουν εάν δεν πραγματοποιηθεί η επανένωση.

4. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το ύψιστο συμφέρον του τέκνου.

5. Τα οικεία κράτη μέλη αποφασίζουν, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 25 και 26, σε ποιο κράτος μέλος θα πραγματοποιηθεί η επανένωση.

6. Στα επανενωθέντα μέλη της οικογένειας, χορηγούνται άδειες διαμονής δυνάμει της προσωρινής προστασίας. Για το σκοπό αυτό, εκδίδονται έγγραφα ή άλλα ισοδύναμα αποδεικτικά στοιχεία. Οι μεταφορές μελών της οικογένειας στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για τον σκοπό της επανένωσης δυνάμει της παραγράφου 2, έχουν ως αποτέλεσμα την αφαίρεση των αδειών διαμονής που έχουν εκδοθεί και τη λήξη των υποχρεώσεων έναντι των αφορομένων ατόμων ως προς την προσωρινή προστασία, στο κράτος μέλος αναχώρησης.

7. Για την πρακτική εφαρμογή του παρόντος άρθρου, ενδέχεται να χρειάζεται συνεργασία με τους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

8. Τα κράτη μέλη, κατόπιν αίτησης άλλου κράτους μέλους, παρέχουν πληροφορίες όπως περιέχονται στο παράρτημα II, σχετικά με το άτομο που τελεί υπό προσωρινή προστασία, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη διεκπεραίωση ζητήματος δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, μέτρα για να εξασφαλίσουν την αναγκαία εκπροσώπηση των ασυνόδευτων ανηλίκων που απολαύουν προσωρινής προστασίας μέσω επιτροπείας ή, όπου απαιτείται, την εκπροσώπησή τους από οργανισμό υπεύθυνο για τη μέριμνα και την ευημερία των ανηλίκων ή με οποιοδήποτε άλλο είδος κατάλληλης εκπροσώπησης.

2. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ανατίθενται:

- α) σε ενήλικους συγγενείς,
- β) σε οικογένεια υποδοχής,
- γ) σε κέντρα υποδοχής με ειδική πρόβλεψη για ανηλίκους ή σε άλλα καταλύματα κατάλληλα για ανηλίκους,
- δ) στο άτομο που ανέλαβε τη φροντίδα του τέκνου κατά τη φυγή.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιηθεί αυτή η ανάθεση. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συγκατάθεση ενήλικου ατόμου ή των ενδιαφερόμενων ατόμων. Λαμβάνεται υπόψη η γνώμη του παιδιού ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 17

1. Τα άτομα που απολαύουν προσωρινής προστασίας πρέπει να μπορούν να υποβάλλουν οιαδήποτε στιγμή αίτηση ασύλου.

2. Η εξέταση αίτησης ασύλου η οποία δεν έχει ακόμα διεκπεραιωθεί πριν το τέλος της περιόδου προσωρινής προστασίας, ολοκληρώνεται μετά το τέλος αυτής της περιόδου.

Άρθρο 18

Εφαρμόζονται τα κριτήρια και οι μηχανισμοί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης χορήγησης ασύλου. Ειδικότερα, το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλει άτομο που απολαύει προσωρινής προστασίας, βάσει της παρούσας οδηγίας, είναι το κράτος μέλος που αποδέχθηκε τη μεταφορά του ατόμου αυτού στο έδαφος του.

Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το ευεργέτημα της προσωρινής προστασίας δεν σφραγίζεται με το νομικό καθεστώς αιτούντος ασύλου όταν εξετάζεται η αίτηση.

2. Όταν, κατά το πέρας της εξέτασης αίτησης ασύλου, δεν χορηγείται το καθεστώς του πρόσφυγα ή, ενδεχομένως, άλλο είδος προστασίας σε κάποιο άτομο το οποίο είναι επιλέξιμο ή απολαύει προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 28, ότι το συγκεκριμένο άτομο απολαύει ή εξακολουθεί να απολαμβάνει προσωρινής προστασίας για το υπολειπόμενο διάστημα αυτής της προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Επαναπατριsmός και μέτρα μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 20

Μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας, εφαρμόζεται το γενικό δικαίο για την προστασία και τους αλλοδαπούς στα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη των άρθρων 21, 22 και 23.

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να καταστήσουν εφικτό τον εκούσιο επαναπατριsmό των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας ή των οποίων η προσωρινή προστασία έχει λήξει. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διατάξεις που διέπουν τον εκούσιο επαναπατριsmό των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας, να εξασφαλίζουν τον επαναπατριsmό τους στα πλαίσια σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα άτομα αυτά λαμβάνουν την απόφαση να επαναπατριστούν έχοντας πλήρη επίγνωση των συνεπειών. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα διερευνητικών επισκέψεων.

2. Καθ' όσο χρόνο η προσωρινή προστασία δεν έχει λήξει, τα κράτη μέλη εξετάζουν ευνοϊκά, με βάση τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής, τις αιτήσεις επιστροφής στο κράτος μέλος υποδοχής προσώπων που έχουν τύχει προσωρινής προστασίας και έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους για εκούσιο επαναπατριsmό.

3. Κατά τη λήξη της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την παράταση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το κεφάλαιο III για μεμονωμένα άτομα που είχαν καλυφθεί από προσωρινή προστασία και επωφελούνται προγράμματος εκούσιου επαναπατρισμού. Αυτή η παράταση ισχύει μέχρι την ημερομηνία του επαναπατρισμού.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι τα άτομα των οποίων η προσωρινή προστασία έχει λήξει και τα οποία δεν είναι επιλέξιμα για να γίνουν δεκτά, επαναπατριζονται αναγκαστικά, στα πλαίσια σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

2. Σε περιπτώσεις αναγκαστικού επαναπατρισμού, τα κράτη μέλη εξετάζουν τους επιτακτικούς ανθρωπιστικούς λόγους που ενδέχεται να καθιστούν αδύνατο ή παράλογο τον επαναπατρισμό σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Άρθρο 23

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα όσον αφορά τους όρους διαμονής των ατόμων τα οποία έχουν τύχει προσωρινής προστασίας και, λόγω της κατάστασης της υγείας τους, δεν μπορούν λογικά να ταξιδέψουν, παραδείγματος χάριν εάν υποφέρουν από σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις εάν διακοπεί η θεραπεία τους. Για όσο διάστημα ευρίσκονται σε αυτή την κατάσταση, δεν μπορούν να απομακρυνθούν.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις οικογένειες με ανήλικα τέκνα τα οποία φοιτούν στο σχολείο σε κράτος μέλος, να επωφελούνται προϋποθέσεων παραμονής που να επιτρέπουν στα αφορώμενα τέκνα να ολοκληρώσουν την τρέχουσα σχολική περίοδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Αλληλεγγύη

Άρθρο 24

Τα μέτρα που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία επιδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο για τους πρόσφυγες, που συστάθηκε με την απόφαση αριθ. 2000/596/ΕΚ του Συμβουλίου, υπό τους όρους που προβλέπονται από την εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 25

1. Τα κράτη μέλη υποδέχονται με πνεύμα κοινοτικής αλληλεγγύης, τα άτομα που είναι επιλέξιμα για προσωρινή προστασία. Καθορίζουν — αριθμητικά ή γενικά — τις δυνατότητές τους υποδοχής των εν λόγω ατόμων. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνονται στην απόφαση του Συμβουλίου, που προβλέπεται από το άρθρο 5. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν συμπληρωματικές δυνατότητες υποδοχής, μετά την έκδοση αυτής της απόφασης, με κοινοποίηση στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Η UNHCR ενημερώνεται ταχέως σχετικά με αυτές τις πληροφορίες.

2. Τα οικεία κράτη μέλη, σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, εξασφαλίζουν ότι τα επιλέξιμα άτομα που ορίζονται στην απόφαση του Συμβουλίου, η οποία αναφέρεται στο

άρθρο 5 και τα οποία δεν έχουν ακόμη φθάσει στην Κοινότητα, έχουν εκφράσει την επιθυμία τους να γίνουν δεκτά στο έδαφός τους.

3. Όταν ο αριθμός των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας μετά από ξαφνική και μαζική εισροή υπερβαίνει τις δυνατότητες υποδοχής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο εξετάζει, ως επείγον ζήτημα, την κατάσταση και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης συστάσεως για συμπληρωματική βοήθεια προς το πληγέν κράτος μέλος.

Άρθρο 26

1. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους, για τη μεταφορά της διαμονής των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, υπό τον όρο ότι τα ενδιαφερόμενα άτομα έχουν συγκατατεθεί σε αυτή τη μεταγωγή.

2. Το κράτος μέλος γνωστοποιεί τις αιτήσεις μεταγωγής στα άλλα κράτη μέλη και απευθύνει κοινοποίηση στην Επιτροπή και την UNHCR. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στο αιτούν κράτος μέλος τις δυνατότητές τους υποδοχής των μεταφερομένων ατόμων.

3. Τα κράτη μέλη, κατόπιν αίτησης άλλου κράτους μέλους, παρέχουν πληροφορίες όπως περιέχονται στο παράρτημα II, σχετικά με το άτομο που απολαύει προσωρινής προστασίας, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη διεκπεραίωση ζητήματος δυνάμει του παρόντος άρθρου.

4. Όταν η μεταγωγή πραγματοποιείται από ένα κράτος μέλος σε άλλο, η άδεια διαμονής στο κράτος μέλος αναχώρησης και οι υποχρεώσεις έναντι των αφορωμένων ατόμων ως προς την προσωρινή προστασία στο κράτος μέλος αναχώρησης λήγουν. Το νέο κράτος μέλος υποδοχής παρέχει προσωρινή προστασία στα συγκεκριμένα άτομα.

5. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το υπόδειγμα άδειας διέλευσης που περιέχεται στο παράρτημα I, για τη μεταγωγή ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας μεταξύ κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Διοικητική συνεργασία

Άρθρο 27

1. Για τον σκοπό της διοικητικής συνεργασίας που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη ορίζουν ένα εθνικό σημείο επαφής, τα στοιχεία του οποίου διαβιβάζουν μεταξύ τους και στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σε συνεργασία με την Επιτροπή, όλα τα απαραίτητα μέτρα για να υπάρχει άμεση συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν, τακτικά και το ταχύτερο δυνατόν, δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας καθώς και κάθε πληροφορία για τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που συνδέονται με την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 28

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλείουν από την προσωρινή προστασία άτομο εφόσον:

- α) Υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι:
- i) διέπραξε έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως ορίζονται από τις διεθνείς πράξεις που έχουν συνταχθεί για να ρυθμίζουν αυτά τα εγκλήματα,
 - ii) διέπραξε σοβαρό έγκλημα που δεν είναι πολιτικό εκτός του κράτους μέλους υποδοχής πριν γίνει δεκτό στο εν λόγω κράτος μέλος, ως άτομο που απολαύει προσωρινής προστασίας. Η αυστηρότητα της αναμενόμενης δίωξης πρέπει να σταθμίζεται ανάλογα με τη φύση του εγκλήματος για το οποίο είναι ύποπτο το συγκεκριμένο άτομο. Ιδιαίτερα σκληρές πράξεις, ακόμα και αν διαπράττονται με υποτιθέμενο πολιτικό στόχο, μπορούν να χαρακτηρίζονται ως σοβαρά εγκλήματα που δεν είναι πολιτικά. Αυτό ισχύει τόσο για τους συμμετέχοντες στο έγκλημα όσο και για τους ηθικούς αυτουργούς,
 - iii) έχει κριθεί ένοχος πράξεων που αντιβαίνουν στους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.
- β) Υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται επικίνδυνο για την ασφάλεια του κράτους μέλους υποδοχής ή είναι επικίνδυνο για την κοινωνία του κράτους μέλους υποδοχής, διότι έχει καταδικαστεί με αμετάκλητη απόφαση για ιδιαίτερα σοβαρό έγκλημα.

2. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 λόγοι αποκλεισμού πρέπει να θεμελιώνονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του συγκεκριμένου ατόμου. Οι αποφάσεις ή τα μέτρα αποκλεισμού πρέπει να βασίζονται στην αρχή της αναλογικότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 29

Τα άτομα τα οποία έχουν αποκλειστεί από το ευεργέτημα της προσωρινής προστασίας ή της οικογενειακής επανένωσης σε κράτος μέλος, έχουν δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν

κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, λογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 31

1. Το αργότερο δύο έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 32, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε κατάλληλη πληροφορία για την κατάρτιση αυτής της έκθεσης.

2. Μετά την υποβολή της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση τουλάχιστον ανά πενταετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 32

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 33

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 34

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. VANDE LANOTTE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Υπόδειγμα άδειας διέλευσης για τη μεταγωγή ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας

ΑΔΕΙΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Όνομασία του κράτους μέλους που εκδίδει την άδεια διέλευσης:

Αριθμός αναφοράς (*):

Εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 της οδηγίας 2001/55/EK της 20ής Ιουλίου 2001 σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και με μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

Ισχύει αποκλειστικά για τη μεταγωγή από (1) προς (2)

Το συγκεκριμένο άτομο οφείλει να παρουσιαστεί (3) πριν από τις (4)

Εκδόθηκε στ:.....

ΕΠΩΝΥΜΟ:.....

ΟΝΟΜΑ:.....

ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ:.....

Σε περίπτωση ανηλικού, όνομα (ονόματα) του υπεύθυνου ενήλικου:.....

ΦΥΛΟ:

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ:

Ημερομηνία έκδοσης:.....

ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Για τις αρμόδιες αρχές:

Υπογραφή του δικαιούχου:

.....

Ο κάτοχος της παρούσας άδειας διέλευσης προσδιορίστηκε από τις αρχές: (5) (6)

Η ταυτότητα του κατόχου της παρούσας άδειας διέλευσης δεν προσδιορίστηκε:.....

Το παρόν έγγραφο εκδίδεται αποκλειστικά κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 της οδηγίας 2001/55/EK και δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση έγγραφο εξομοιούμενο με ταξιδιωτικό έγγραφο που επιτρέπει τη διάβαση εξωτερικού συνόρου ή με έγγραφο που επιτρέπει τη διάβαση εξωτερικού συνόρου ή με έγγραφο που αποδεικνύει την ταυτότητα του ατόμου.

(*) Ο αριθμός αναφοράς χορηγείται από τη χώρα από την οποία πραγματοποιείται η μεταγωγή προς ένα άλλο κράτος μέλος.

(1) Κράτος μέλος από το οποίο πραγματοποιείται η μεταγωγή.

(2) Κράτος μέλος προς το οποίο πραγματοποιείται η μεταγωγή.

(3) Τόπος όπου το άτομο οφείλει να παρουσιαστεί κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.

(4) Καταληκτική ημερομηνία κατά την οποία το άτομο οφείλει να παρουσιαστεί κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.

(5) Με βάση τα ακόλουθα ταξιδιωτικά έγγραφα ή έγγραφα ταυτότητας, που υποβλήθηκαν στις αρχές.

(6) Με βάση άλλα έγγραφα εκτός του ταξιδιωτικού εγγράφου ή του εγγράφου ταυτότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 10, 15 και 26 της παρούσας οδηγίας, περιλαμβάνουν, εν ανάγκη, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα έγγραφα ή δεδομένα:

- α) δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (όνομα, ιθαγένεια, ημερομηνία και τόπος γέννησης, οικογενειακή κατάσταση, οικογενειακός δεσμός) του εν λόγω ατόμου,
- β) έγγραφα ταυτότητας και ταξιδιωτικά έγγραφα του εν λόγω ατόμου,
- γ) έγγραφα που αποδεικνύουν την ύπαρξη οικογενειακού δεσμού (πιστοποιητικό γάμου, πιστοποιητικό γέννησης, πιστοποιητικό υιοθεσίας),
- δ) άλλες πληροφορίες που είναι σημαντικές για τον καθορισμό της ταυτότητας του ατόμου ή του οικογενειακού δεσμού,
- ε) άδειες παραμονής, θεωρήσεις ή αποφάσεις απόρριψης της αίτησης άδειας παραμονής του εν λόγω ατόμου, που έχουν εκδοθεί από το κράτος μέλος και έγγραφα στα οποία βασίστηκαν οι αποφάσεις,
- στ) αιτήσεις άδειας παραμονής και θεώρησης που έχει υποβάλει το εν λόγω άτομο στο κράτος μέλος και οι οποίες εκκρεμούν, καθώς και το στάδιο στο οποίο ευρίσκεται η διαδικασία διεκπεραίωσης των αιτήσεων αυτών.

Το κράτος μέλος που παρέχει τα στοιχεία κοινοποιεί στο αιτούν κράτος μέλος τυχόν διορθωμένες πληροφορίες.
